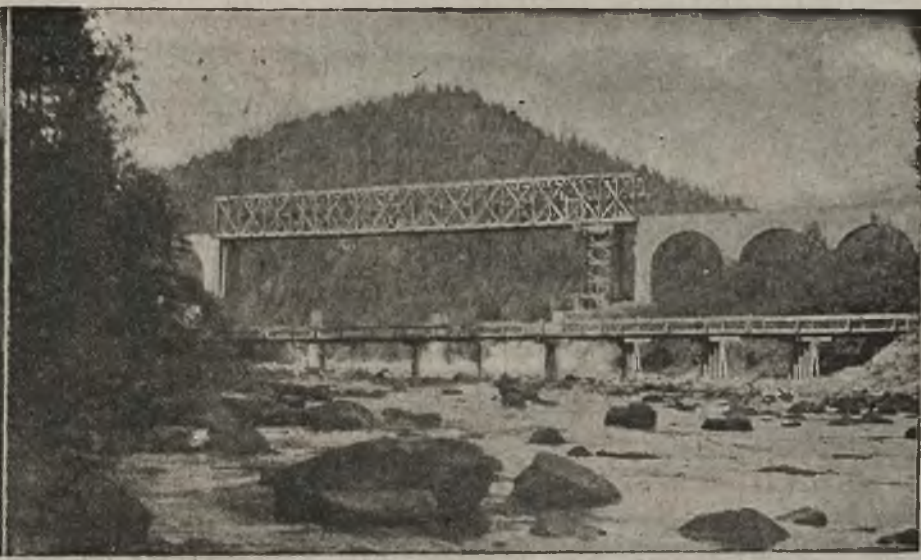

Władukt kolejowy w Paradesynie.

Most na Prucie koło Jaromca.

Kończyńska i Sidonia Negrini. Jako pianistka, koncertować będzie p. Marya Kwiecińska, uczennica p. Czop Umlaufowej i Patriego. Oba koncerty urządziła Krakowskie Biuro Koncertowe.

com, że walka ich jest nierówną, że Polska tylko ma prawo do tej ziemi, że Polska chce w zgodzie żyć z bratnim narodem i chce mu dać wolność — że Polska gwarantuje ludności ruskiej wszelkie swobody. Jeszcze się waga losy wschodniej Galicji

lały, by zaznaczyć, że naród polski tam żyje spólnymi węzłami z tą ziemią. Sprawiedliwość musi być spełniona — Galicja wschodnia musi być integralną częścią Polski.

Jeżeli nad Lwowem, dziś, wczoraj i odwiecznie polskim, zawisnie groźba plebiscytu, tego żaden na świecie Polak nie zrozumie i zrozumieć nie zechce. Jest to ziemia ruska, ale jest to ziemia polska zarazem. Myśmy ją bowiem nestrudzenie odbudowywali po niezliczonych wojnach, klęskach i dziś ją odbudujemy. Tam się toczyły najstraszniejsze bitwy w obronie cywilizacji Zachodu, tam się rozgrywały najpiękniejsze sceny naszego epopei narodowej. Nie rucimy tej ziemi, skąd wyszedł Żółkiewski i Jan Sobieski. Nie wydamy milion sześć-kroć sto tysięcy Polaków na łono zdemobilizowanej większości. Nie oddamy tej ziemi w ręce naszym. Paderewski w swojej przemowie w Sejmie dnia 12 b. m. w sprawie Galicji wschodniej powiedział: „...że traktatu, któryby zawierał rozwiązanie nie pomyśli całego narodu polskiego w kwestji Galicji wschodniej, ani p. delegat Dmowski, ani ja podpisać nie będziemy w stanie“.

Galicja wschodnia musi być nasza!

Poincaré w rodzinnym mieście w Lotaryngii: Wśród gruzów.

We wschodniej Galicji.

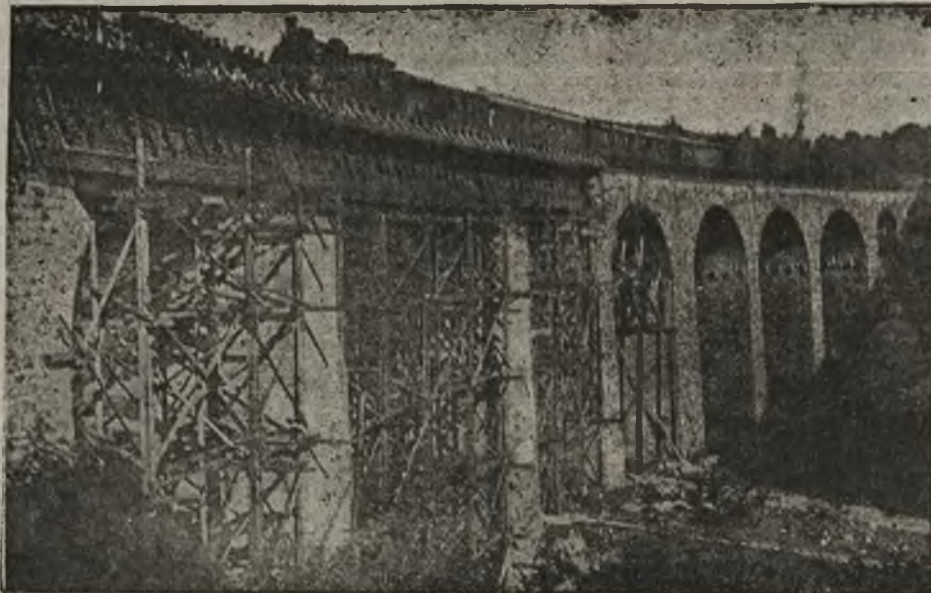
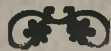
Wschodnia Galicja, to kraina przeorana pługiem wojny. Całe obszary zryte są granatami, całe wsie i miasteczka przedstawiają jedną wielką ruinę. Piękne okolice nad Prutem przedstawiają obraz wielkiej nędzy. Ziemia od wieków należąca do Rzeczypospolitej polskiej przechodziła przez cały czas wojny pożary. Walka na śmierć i życie, to dewiza Ukraińców. Szukają sposobu, by poróżnić ten cichy naród, który żył z nami w zgodzie i braterskiej jedności. Zwycięzkie nasze wojska pokazały Ukraiń-

w Paryżu — ale my stoimy na tem stanowisku, że wschodnia Galicja musi być nasza. Tyle krwi przelanej w obronie Rusi czerwonej nie pójdzie na marne.

Bez Galicji wschodniej nie wyobrażamy sobie Rzeczypospolitej, bez tych skarbów podkopaną będzie egzystencja naszej Ojczyzny. Niech wie o tem Rada najwyższa i teraz, gdy waga się losy tej krainy, naród nasz czeka z zapartym oddechem na wyrok, który bez żadnych kompromisów musi być sprawiedliwym. Sprawiedliwość kate oddać tę ziemię Polsce, której dzieci i kobiety krew swą prze-

Poincaré w rodzinnym mieście Lotaryngii.

Po zwiedzeniu Lotaryngii prezydent Poincaré przyjechał do swego rodzinnego miasta, witany z ogromnym entuzjazmem. Tłumy publiczności zgromadziły się na dworcu kolejowym. Ukazanie się prezydenta było wielką głośnieńską okrzykami. Następnie udał się on do miasta wśród zgromadzonych tłumów. Przyjęcie prezydenta przez mer miasta było ogromnie uroczyste wśród podniosłego nastroju zgromadzonych. Prezydent na powitanie odpowiadał wzruszony. Potem zwiedził miasto i wrócił do domu, w którym się urodził. Niestety zostały tylko ruiny. Wandalska ręka niemiecka przeszła tedy ogniem i mieczem. Dziś pozostały tylko ruiny, resztki poszczerbionych murów.

Władukt kolejowy w Lublinie.

Wodospad w Jaromcu.

We wschodniej Galicji: